

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 22 af 17. september 1997 om bekæmpelse af rabies (hundegalskab)

I medfør af § 14 og § 15, stk. 2 i landstingsforordning nr. 17. af 28. oktober 1993 om kontrol med levnedsmidler og zoonoser, som ændret ved landstingsforordning nr. 7 af 2. maj 1996, og med justitsministerens samtykke efter lov om rettens pleje i Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 99 af 21. marts 1984, kapitel 1, § 17, stk. 2, fastsættes:

Kapitel 1.

Område og definitioner

§ 1. Bekendtgørelsen omfatter bekæmpelse af rabies hos husdyr og vildtlevende dyr.

Stk. 2. Bekæmpelse omfatter overvågning, isolation, undersøgelse, herunder prøveudtagning med henblik på diagnosticering, afspærring, aflivning, destruktion og vaccination.

§ 2. Ved et afspærringsdistrikt forstås et veldefineret geografisk område, der oprettes for at forhindre overførsel af rabies fra et rabiesinficeret eller formodet rabiesinficeret område til et ikke rabiesinficeret område.

§ 3. Ved slædehundedistrikter forstås i denne bekendtgørelse området fra og med Sisimiut Kommune, Kangerlussuaq og nordover til og med Avanersuup Kommunia, Grønlands Nationalpark samt Ittoqqortoormiit Kommuneat og Ammassallip Kommunia.

§ 4. Aflivning af dyr i henhold til denne bekendtgørelse foretages af kommunalbestyrelsen. Efter anmodning bistår politiet kommunalbestyrelsen ved aflivningen. Undtagelsesvis kan politiet selv foretage eller lade foretage aflivning af dyr.

Kapitel 2.

Symptomer på rabies

§ 5. Et husdyr skal anses for at være angrebet af rabies, såfremt der hos dyret konstateres ét eller flere af følgende symptomer: Savlen, stemmeforandring, synkebesvær, uro, unormal adfærd såsom snappen efter indbildte ting, skyhed, forvirret opførsel, aggressivitet afbrudt af sløvhedsperioder, angrebslyst samt hel eller delvis lammelse især af underkæbe og bagparti.

Stk. 2. Vildtlevende dyr skal anses for at være angrebet af rabies, såfremt der hos dyret konstateres unormal adfærd i form af manglende skyhed eller forvirret adfærd eventuelt kombineret med angrebslyst og stemmeforandring.

Kapitel 3.

Anmeldelse

§ 6. Enhver, der har formodning om, at et dyr er angrebet af rabies jf. § 5, skal omgående anmelde dette til en dyrlæge eller til politiet eller kommunefogeden.

Stk. 2. Dyrlægen, politiet eller kommunefogeden skal straks underrette Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingen om anmeldelsen.

Stk. 3. Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingen meddeler anmelderen, besidderen, chefdistriktslægen, politiet, kommunefogeden og kommunalbestyrelsen om mistanken er begrundet.

Kapitel 4.

Foranstaltninger ved mistanke om rabies

§ 7. Såfremt mistanken om rabies er begrundet jf. § 6, stk. 3, skal dyret aflives ved skydning efter Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingens anvisning.

Stk. 2. Aflivning ved skydning skal så vidt muligt ske således, at dyrets hoved ikke beskadiges.

Stk. 3. Såfremt der er tvivl, om dyret er angrebet af rabies, bestemmer Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingen, hvilke forholdsregler, der skal træffes.

§ 8. Vildtlevende dyr, der har bidt et menneske eller er mistænkt for at være angrebet af rabies, skal aflives så vidt muligt ved skydning. Aflivning af vildt, som er fredet, skal indberettes af kommunalbestyrelsen til Landsstyret.

Stk. 2. Aflivning ved skydning skal så vidt muligt ske således, at dyrets hoved ikke beskadiges.

§ 9. Chefdistriktslægen skal sikre, at materiale fra rabiesmistænkte dyr herunder vildt indsendes til et diagnostisk laboratorium.

Stk. 2. Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingen udfærdiger retningslinier for prøveudtagning og forsendelse af materiale jf. stk. 1.

Stk. 3. Udgifter til forsendelse og laboratiemæssig undersøgelse af materiale afholdes af Landskassen.

Kapitel 5.

Bekæmpelsesforanstaltninger

§ 10. Ved mistanke om rabies eller ved konstatering af rabies på et beboet sted skal kommunalbestyrelsen efter samråd med Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingen og politiet snarest muligt etablere et afspærringsdistrikt i en nærmere bestemt periode.

Stk. 2. På de veje og slædespor, som fører ind i et afspærringsdistrikt, skal der være opsat skilte, hvorpå er anført "Rabies. Afspærringsdistrikt. Kommunalbestyrelsen". Kommunalbestyrelsen skal offentliggøre etableringen af afspærringsdistriktet.

Stk. 3. I et afspærringsdistrikt skal hunde og katte holdes lænket eller indespærret. Dette gælder dog ikke for hvalpe yngre end 2 måneder.

Stk. 4. Hunde og katte må ikke føres ind i og ud af afspærringsdistriktet. Slædehunde fra andre beboede steder må ikke komme et afspærringsdistrikt nærmere end 500 meter. Hundene skal holdes forsvarligt bundet og skal tilses mindst 2 gange i døgnet på den af kommunalbestyrelsen udpegede plads uden for de sædvanlige slæderuter. Hunde, der slipper fri, skal straks aflives, medmindre det umiddelbart kan konstateres, at den pågældende hund har en tilfredsstillende vaccinationstilstand.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 4 kan kommunalbestyrelsen tillade, at hunde og katte med en dokumenteret tilfredsstillende vaccination stil stand jf. § 14 føres ind i og ud af et afspærringsdistrikt.

Stk. 6. Løse og omstrejfende hunde og katte i et afspærringsdistrikt skal uden ophold aflives og destrueres jf. dog stk. 3 og 4. Destruktion skal ske ved enten brænding, nedgravning dybere end 1,3 meter eller ved nedsenkning i havet.

Stk. 7. Hundeslædevæddeløb og andre former for samling af dyr i et afspærringsdistrikt er forbudt.

Stk. 8. Ræve, der nedlægges i et afspærringsdistrikt, skal umiddelbart destrueres jf. stk. 6.

§ 11. Hvis et eller flere dyr i en husdyrsbesætning herunder et slædehundespand er blevet bidt eller må antages at være blevet bidt af et dyr lidende af rabies eller har været i berøring med et sådant dyr, kan Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingen forbyde, at noget dyr føres bort fra besætningen eller hundespandet i et nærmere bestemt tidsrum.

Stk. 2. Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingen kan dog tillade, at dyr med undtagelse af slædehunde omfattes af et i henhold til stk. 1 nedlagt forbud føres bort til omgående slagting.

§ 12. Et dyr, der er blevet bidt af et dyr lidende af rabies, skal aflives. Dog kan en hund eller kat, som er vaccineret mod rabies mindst 1 måned og højst 3 år før den bliver bidt, undlades aflivet. Dette afgøres i hvert enkelt tilfælde af Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingen.

Kapitel 6.

Erstatning

§ 13. Ved aflivning og destruktion i henhold til § 12 af husdyr, som anvendes erhvervsmæssigt i forbindelse med fangst, fiskeri, landbrug og turisme, yder Landskassen ejeren en erstatning svarende til dyrenes værdi.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan der ikke ydes erstatning for hunde, som ikke har en tilfredsstillende vaccinationstilstand jf. § 14.

Kapitel 7.

Vaccination af dyr

§ 14. Besidderen af en hund eller kat skal lade dyret vaccinere mod rabies, når dyret er mellem 4 og 6 måneder gammel, eller når der er forløbet mere end 3 år siden sidste rabiesvaccination.

Stk. 2. I et afspærringsdistrikt kan Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingen påbyde, at alle hunde og katte, der er ældre end 2 måneder, skal være vaccineret som anført i stk.1.

Stk. 3. Vaccination af andre husdyr end hunde og katte må kun finde sted efter tilladelse fra Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingen.

Stk. 4. Vaccinationen må kun udføres af en dyrlæge eller af en person, der er godkendt hertil efter regler fastsat af Veterinærdirektoratet.

Stk. 5. Besidderen er forpligtet til uden vederlag at yde den nødvendige assistance ved håndtering af dyret i forbindelse med vaccinationen.

Stk. 6. Uanset bestemmelsen i stk. 4 må besidderen i særlige tilfælde vaccinere sit eget dyr med vaccine rekvireret gennem en dyrlæge i Grønland.

Stk. 7. Efter vaccinationen skal hunde og katte være forsynet med et særligt mærke. Direktoratet for Miljø og Natur, Veterinærafdelingen udfærdiger retningslinier for mærkning, registrering og attestation i forbindelse med vaccinationen.

Stk. 8. Såfremt besidderen af et dyr modsætter sig en påbudt vaccination, skal kommunalbestyrelsen foranledige, at dyret tvangsvaccineres. Såfremt en tvangsvaccination ikke kan gennemføres, skal dyret aflives.

§ 15. Landsstyret kan som led i bekæmpelse af rabies iværksætte vaccination af vildtlevende dyr.

Kapitel 8.

Udgifter til vaccination

§ 16. Landskassen afholder udgifter i forbindelse med vaccination mod rabies af hunde i slædehundedistrikter og på fåreholdersteder samt vaccination af vildtlevende dyr jf. § 15.

Stk. 2. Udgifter til vaccination af dyr jf. § 14, stk. 3, til tvangsvaccination jf. § 14, stk. 8 samt til andre dyr end anført i stk. 1 skal afholdes af besidderen.

Kapitel 9.

Indførsel og transport af hunde og katte

§ 17. Hunde og katte må ikke indføres til Grønland, medmindre de er vaccineret mod rabies mindst en måned og højst et år før indførslen og ledsages af en gyldig vaccinationsattest.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 skal hunde og katte under 3 måneder ikke være vaccineret, såfremt moderen er vaccineret mod rabies mindst en måned og højst et år før fødselen, og gyldig dokumentation for vaccinationen kan forevises.

Stk. 3. Ved forsendelse eller befordring af hunde og katte i Grønland skal der ved ekspeditions-stedet ved transport med skib eller fly kunne forevises gyldig dokumentation for rabiesvaccination.

Kapitel 10.

Sanktions- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 18. For overtrædelse af bestemmelserne i § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1,1. punktum, § 10, stk. 3, 4, 6, 7 og 8, § 11, stk. 1, § 12, § 14, stk. 1, 2, 3, 4, 5 og 7 samt § 17 i denne bekendtgørelse kan idømmes konfiskation og bøde.

Stk. 2. For overtrædelser, der begås af aktie- eller anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende,

kan selskabet som sådan idømmes bøde og konfiskation. Er overtrædelsen begået af staten, Hjemmestyret, kommunen eller et kommunalt fællesskab, kan der idømmes staten, Hjemmestyret, kommunalbestyrelsen eller det kommunale fællesskab som sådan bøde og konfiskation.

§ 19. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 1997. Samtidig ophæves bekendtgørelse for Grønland af 19. februar 1969 om foranstaltninger til bekæmpelse af hundegalskab (rabies).

Stk. 2. Bestemmelser fastsat i medfør af den i stk. 1 nævnte bekendtgørelse forbliver i kraft, indtil de erstattes af bestemmelser i medfør af denne bekendtgørelse.

Grønlands Hjemmestyre, den 17. september 1997

Marianne Jensen

/

Søren Hald Møller